

ITINERARI D'IMPLEMENTACIÓ DEL SÍNODE

CAP A LES ASSEMBLEES 2027-2028

Etales, criteris i instruments per a la preparació

[Text original: italià]

FER MEMÒRIA

INTERPRETAR

ORIENTAR

CELEBRAR

Reunir l'Església per reflexionar junts sobre què ha passat i compartir les meravelles obrades pel Senyor és una pràctica que arrela en l'experiència del retorn de la missió narrada a l'Evangelí: després d'haver estat enviats de dos en dos, «els setanta-dos van tornar plens de joia» (Lc 10,17) explicant tot el que el Senyor havia realitzat per mitjà d'ells.

Posteriorment, també l'Església apostòlica va reprendre la mateixa pràctica, com podem llegir al llibre dels Fets dels Apòstols: «Quan vam arribar a Jerusalem, els germans ens van rebre amb goig. L'endemà, Pau va anar amb nosaltres a casa de Jaume, on s'havien reunit tots els qui presidien la comunitat. Els saludà i els va explicar amb detall tot allò que Déu havia fet entre els pagans per mitjà del seu ministeri» (Ac 21,17-19; cf. Ac 14,27 i Ac 15,4.12).

En aquestes narracions s'inspira l'itinerari sinodal dels propers anys, que serà una oportunitat de **reunir el Poble de Déu, contemplar junts l'obra que Déu continua realitzant** enmig nostre, **compartir els seus fruits** i **donar gràcies**. Les Esglésies reunides d'aquesta manera podran fer l'experiència de l'intercanvi de dons, recollint un altre dinamisme espiritual fonamental testimoniats pel Nou Testament (cf. Rm 15,26-27), proposat de nou pel Concili (cf. LG 13 i 23; AG 38; PO 6, 7 i 10), i reprès amb força pel *Document final* (DF) del Sínode 2021-2024 (cf. en particular nn. 120-123).

Les Assemblees de 2027-2028, a la preparació de les quals està dedicat aquest text, es col·loquen en la fase d'implementació del Sínode, que constitueix el tercer moment del procés delineat per la constitució apostòlica *Episcopalis communio*, després de la consulta i l'escolta del Poble de Déu (2021-2023) i la fase de celebració, culminada en les dues sessions de la XVI Assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes d'octubre de 2023 i octubre de 2024. Amb el lliurament del *Document final*, el papa Francesc va obrir aquesta nova etapa, confirmada i promoguda posteriorment pel papa Lleó XIV. Les *Pistes per a la fase d'implementació del Sínode* (del 29 de juny de 2025 i disponibles en el lloc web www.synod.va) van esbossar amb més precisió l'horitzó i l'estil d'aquest itinerari, oferint criteris i orientacions inicials.

Les reflexions que aquí s'ofereixen volen contribuir a donar forma encara més concreta al procés en curs, precisant la implicació de les Esglésies locals i dels diversos àmbits de co-

munió eclesial. La **fase d'implementació no introdueix tasques addicionals a la vida quotidiana de les comunitats, sinó que les orienta i renova des de dins**: convida a experimentar pràctiques i formes de vida eclesial més sinodals, a avaluar-ne els fruits i compartir-los, en un dinamisme d'intercanvi entre les Esglésies que alimenta la comunió i sosté la missió. En aquest horitzó s'entén el sentit de les Assemblees anunciades per les *Pistes*: no com a esdeveniments aïllats, sinó com a moments significatius dins d'un procés més ampli de discerniment, conversió i creixement que culminarà en l'Assemblea eclesial de 2028.

Les Assemblees previstes per als propers anys **constitueixen un pas decisiu en la implementació del Sínode**. Com ja es va destacar en les *Pistes*, no es tracta d'afegir una etapa formal ni de repetir tot allò ja viscut en les fases anàlogues del Sínode 2021-2024, sinó d'ajudar les Esglésies a transformar l'experiència realitzada en saviesa compartida. El que està en joc no és simplement la continuïtat d'un procés, sinó la seva maduració.

La intenció és al mateix temps simple i exigent: reconèixer allò que l'Esperit Sant ha fet créixer, comprendre els esforços que encara marquen el camí, identificar amb realisme i confiança els passos a seguir. En aquest sentit, les Assemblees no són una verificació tècnica, sinó una oportunitat de discerniment, de corresponsabilitat i de donar gràcies, dins d'un procés compartit per tota l'Església.

Per custodiar la unitat d'aquest procés, es proposa **una pregunta comuna que pugui orientar el treball** a tots els nivells, deixant a cada etapa la tasca d'adoptar-la segons el context propi:

A la llum de l'itinerari realitzat després de la conclusió del Sínode 2021-2024 i en vista d'oferir els seus fruits com a do a les altres Esglésies i al Sant Pare:

***Quin rostre concret d'Església sinodal missionera
i quins nous camins de sinodalitat
estan emergint en la vostra comunitat?***

Aquesta pregunta ens convida a rellegir en un clima de pregària l'experiència d'implementació del *Document final*: les pràctiques posades en marxa, els nous inicis, les transformacions en curs, però també les dificultats trobades. Al mateix temps, aquesta pregunta activa un procés narratiu i comunicatiu entre les Esglésies, ajudant-les a no replegar-se en elles mateixes, sinó a situar tot el que s'ha viscut en un horitzó més ampli de comunió.

Objectius i perspectives

Una Assemblea d'avaluació (*assessment*) és **un procés espiritual i un moment celebratiu en què s'entrellacen els fils d'un camí comunitari de creixement en la sinodalitat**, que és una dimensió essencial de la vida de l'Església, arrelada en la comunió i orientada a la missió. Per això, l'objectiu del procés d'avaluació és el creixement de tot el Poble de Déu en les relacions i en la fidelitat a la missió de l'Església en el món, amb atenció particular a la participació de les dones, els joves, els pobres i tots aquells que viuen en els marges de les nostres comunitats.

En les Assemblees i la seva preparació no es tracta de repetir l'etapa de la consulta del Sínode, sinó d'**aprendre de l'experiència viscuda, reconèixer els fruits i les dificultats**,

recalibrar les prioritats i els processos a la llum d'un discerniment atent, enfortir la responsabilitat entre els subjectes eclesials i afavorir un intercanvi autèntic de dons entre les Esglésies. En tot això, continua sent decisiu mantenir una escolta atenta de la veu de l'Esperit Sant a llum de la Paraula de Déu: les Assemblees no coincideixen amb una consulta sociològica ni amb una dinàmica deliberativa. La qualitat de la pregària, de l'escolta i del compartir és més important que la quantitat dels materials produïts, que han de ser essencials i amb un objectiu concret.

En particular, les Assemblees se situen en els processos eclesials més amplis, que requereixen un temps de preparació adequat, la implicació real de les comunitats i dels organismes de participació, i una cura particular en la restitució i en la comunicació dels fruits. **Les Assemblees no exhaureixen el camí, sinó que en representen un moment de síntesi i de relleu:** allò que s'hi reconeix i es comparteix està destinat a orientar els passos posteriors, alimentar el diàleg entre les Esglésies i sostenir la continuïtat del procés de creixement sinodal missioner.

Responsabilitat i composició

La **responsabilitat** del procés correspon al bisbe diocesà o eparquial per a les Assemblees diocesanes i eparquials, al president de la Conferència episcopal per a les nacionals o regionals, i als responsables de les instàncies continentals per a les Assemblees d'aquest nivell. Aquesta responsabilitat s'exerceix en l'esperit del que afirma el *Document final* en els nn. 69 i 92, servint-se de la col·laboració dels organismes de participació i dels equips sinodals, als quals està encomanada l'organització i la coordinació del treball. En aquesta perspectiva, els equips sinodals no són simplement estructures operatives, sinó organismes en què s'ha madurat una experiència d'escolta i corresponsabilitat que s'ha de protegir i desenvolupar. Per tant, on encara no s'hagi fet, és fonamental reactivar i sostenir els equips sinodals diocesans, nacionals i continentals, enviant la comunicació de la seva composició a la Secretaria general del Sínode¹.

La **composició de les Assemblees** ha de ser coherent amb el seu objectiu. No es tracta només de representar una diòcesi o l'Església d'un país o una regió, sinó de garantir la presència de persones que coneguin els processos en curs i siguin capaces d'interpretar-los teològicament i pastoralment. En la selecció dels participants caldrà assegurar una adequada atenció a la relació entre homes i dones i entre les diverses generacions, a la diversitat cultural i eclesial –incloent-hi preveres, diaques, consagrades i consagrats, membres d'associacions, moviments i noves comunitats, així com fidels no inserits en estructures organitzades– i a la presència de persones que viuen situacions de fragilitat o marginació. Caldrà una cura particular a la implicació dels rectors. També és important a més a més valorar les veus no directament procedents de l'estructura eclesial i, on sigui oportú, preveure la participació de representants d'altres Esglésies i Comunitats cristianes o d'altres religions. Els nivells i les modalitats de participació podran variar en base als contextos culturals, les competències i les experiències, però **és essencial que els participants estiguin disponibles a sostenir el procés també més enllà de 2028**, contribuint a garantir-ne la continuïtat.

¹ El registre per a la inscripció dels equips sinodals diocesans, nacionals i continentals està disponible en aquest enllaç: https://synod2024db.com/2025_synodal-teams-registration/

Atès que el nombre de participants en els encontres presencials necessàriament serà limitat, caldrà a més a més preveure modalitats que permetin al major nombre possible de fidels sentir-se realment part del procés. Amb aquesta finalitat es podran organitzar moments de preparació *online* i fer possible la participació a distància en algunes sessions, també a través de la transmissió en *streaming* amb traducció quan sigui necessari. Els materials produïts durant el procés seran accessibles, com a mínim *online*. Al mateix temps, no s'ha de subestimar la importància dels encontres presencials, també en la fase de preparació, com a oportunitats insubstituïbles d'escolta mútua i discerniment compartit.

Calendari i instruments

El calendari de les Assemblees segueix el que ja es va indicar en les *Pistes*:

- primer semestre de 2027: Assemblees d'avaluació diocesanes i eparquials
- segon semestre de 2027: Assemblees d'avaluació nacionals o regionals
- primer quadrimestre de 2028: Assemblees d'avaluació continental
- octubre de 2028: Assemblea eclesial al Vaticà

Les modalitats concretes d'implementació s'hauran d'adaptar amb prudència i llibertat a les condicions culturals, socials i també polítiques dels diversos contextos. Des del punt de vista metodològic, la conversa en l'Esperit continua sent la referència privilegiada, fins i tot amb les adaptacions necessàries a les exigències específiques d'un procés d'avaluació en les diverses etapes.

Els textos de referència d'aquest itinerari continuen sent, en primer lloc, el **Document final** de la XVI Assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes i les **Pistes per a la fase d'implementació del Sínode**. A més, cal recordar que està en curs la publicació dels *Informes finals* dels Grups d'estudi posats en marxa després de la primera sessió, recollits en una pàgina específica del lloc web www.synod.va que de mica en mica van apareixent. Aquests *Informes*, que ofereixen elements d'aprofundiment sobre algunes qüestions rellevants per a la vida eclesial, seran acollits i integrats, en la mesura del possible, en les diverses fases de l'itinerari, no com a continguts a aplicar, sinó com a estímuls que poden il·luminar el discerniment en curs i ajudar a situar-lo en un horitzó més ampli.

Per a sostenir adequadament la preparació de les Assemblees, es posaran a disposició altres materials de treball i s'organitzaran trobades de formació *online*, per tal d'aclarir els objectius i els continguts, i d'acompanyar els responsables en el desenvolupament del procés. Quan s'escaigui es facilitarà informació més detallada. Aquests instruments pretenen afavorir una participació conscient i una gestió coherent de les Assemblees, respectant la diversitat dels contextos i la unitat del camí eclesial.

A partir d'aquest marc general, ara es presenten algunes indicacions en relació a les diverses etapes de l'itinerari, per tal d'acompanyar-ne el desenvolupament d'una manera més concreta, sense comptar amb **la necessitat d'adaptar-les amb prudència i llibertat a l'especificitat de cada context**. Cadascú està convidat a centrar-se de manera particular en l'etapa a la qual està cridat a contribuir o per a la qual torna a cobrir una responsabilitat específica; al mateix temps, una lectura del conjunt permet comprendre millor la unitat i l'amplitud del procés, afavorint una participació més conscient i harmònica.

ETAPES DE L'ITINERARI

FER MEMÒRIA

Etapa de les Esglésies locals (Diòcesis i Eparquies)

INTERPRETAR

Etapa de les Esglésies locals d'una Conferència episcopal (nacional o regional)

ORIENTAR

Etapa de les Esglésies locals de cada continent (o regió continental)

CELEBRAR

Assemblea eclesial de l'Església tota

ITINERARI D'IMPLEMENTACIÓ DEL SÍNODE

Etapa de les Esglésies locals

(Diòcesis i Eparquies)

– primer semestre de 2027 –

FER MEMÒRIA

INTERPRETAR

ORIENTAR

CELEBRAR

FER MEMÒRIA

*El qui seia al tron va afirmar:
«Jo faré que tot sigui nou».
I va afegir: «Escriu aquestes paraules,
perquè són veritat i dignes de tota confiança». (Ap 21,5)*

L'etapa de les Esglésies locals (diòcesis i eparquies) se situa en el primer semestre de 2027 com un temps de memòria i discerniment. No es tracta d'un simple exercici de reconstrucció, sinó d'un acte eclesial: **recollir i reconèixer allò que ha passat, copsar-ne el sentit, deixar emergir allò que està germinant**. En aquest context, fer memòria no significa mirar al passat, sinó llegir el present a la llum de l'acció de l'Esperit Sant en la història i en la vida de les comunitats. L'horitzó del treball d'aquesta etapa és principalment **narratiu**.

En aquesta etapa, l'Església local està cridada, en primer lloc, a **recollir i posar en relació les experiències iniciades**: formes noves de presència missionera, pràctiques de corresponsabilitat, itineraris d'escolta, transformacions en els processos de presa de decisions, reformes de les estructures. Es tracta de narrar, destacant dinàmiques, transicions, aprenentatges, tenint en compte la triple conversió eclesial destacada pel *Document final*: la conversió de les relacions, dels processos de presa de decisions i dels lligams entre les Esglésies i amb els territoris. Des d'aquesta perspectiva, serà important mantenir juntes les dimensions personal i comunitària de la conversió, sense oblidar el pla de les reformes estructurals.

Aquesta etapa es desenvolupa a través de dos moments estretament connectats i complementaris.

- El primer consisteix en **una relectura espiritual de l'experiència**, que s'ha de dur a terme abans de l'Assemblea, que permet recollir, ordenar i enfocar tot allò que s'ha viscut en els diversos àmbits. El resultat d'aquest treball serà l'**informe narratiu**.
- El segon moment és l'**Assemblea pròpiament dita**, en què aquesta primera elaboració és acollida, compartida i interpretada de manera orgànica: és aquí que, a través de l'escolta mútua i el discerniment comú, madura una comprensió més profunda del camí i s'identifiquen els elements essencials a custodiar i relançar.

Ambdós moments estan orientats tant al creixement intern de la comunitat, com a la comunicació amb les altres Esglésies locals: això que ha madurat és reconegut i ofert com a contribució a un camí eclesial més ampli. Per això, l'Assemblea també serà l'oportunitat d'escriure una Carta a les altres Esglésies per compartir-hi els fruits més significatius de l'itinerari d'avaluació.

A. L'informe narratiu

El punt de partida d'aquesta etapa consisteix en **un treball de relectura atenta i articulada del camí realitzat**. El punt de partida és la pregunta central que orienta tot el procés, emmarcada en el context concret de la diòcesi o eparquia.

A la llum de l'itinerari realitzat després de la conclusió del Sínode 2021-2024 i amb la intenció d'oferir els seus fruits com a do a les altres Esglésies i al Sant Pare: Quin rostre concret d'Església sinodal missionera i quins nous camins de sinodalitat estan emergint en la vostra comunitat?

A la llum d'aquesta pregunta, es tracta d'examinar de quina manera el *Document final* del Sínode s'ha implementat, quins processos s'han posat en marxa, quines transformacions estan en curs, quines dificultats han sorgit i quines perspectives s'acullen.

Per donar suport a aquest treball i ajudar a concretar-lo, a partir de les *Pistes*, se suggereixen alguns àmbits en què les Esglésies locals podran interrogar-se per reconèixer passos de recepció i desenvolupament:

- promoció d'una espiritualitat sinodal (cf. DF, nn. 43-46) i d'una litúrgia en clau sinodal (cf. DF, n. 27);
- valoració de ministeris i els carismes; accés dels fidels laics a rols de guia que no requereixen el sagrament de l'Orde i a altres responsabilitats eclesials (cf. DF, nn. 60, 75-77);
- pràctica del discerniment eclesial (cf. DF, nn. 81-86), processos de presa de decisions en estil sinodal (cf. DF, nn. 93-94) i funcionament dels organismes de participació en estil sinodal (cf. DF, nn. 103-106);
- desenvolupament de pràctiques de transparència, rendició de comptes i avaluació (cf. DF, nn. 95-102);
- renovació missionera de parròquies i comunitats locals (cf. DF, nn. 117-119);
- lligams entre diòcesis veïnes, en les regions i entre països (cf. DF, n. 124);
- estil sinodal en les relacions ecumèniques (cf. DF, nn. 137-138);
- estil sinodal en les relacions interreligioses (cf. DF, n. 123);
- estil sinodal en la presència organitzada en la societat (educació, cultura, promoció humana, acollida, sanitat, etc.; cf. DF, n. 118) i en la promoció de la pau, la justícia i la cura de la casa comuna (cf. DF, nn. 47-48, 121);
- activitats de formació a la sinodalitat (cf. DF, nn. 143-151) i el caràcter sinodal dels camins de la iniciació cristiana (cf. DF, n. 142);
- etc.

Aquest elenc, que d'altra banda no és exhaustiu, s'ha d'entendre com una ajuda per a no descuidar dimensions rellevants de l'experiència. Cada Església local és convidada a donar una atenció privilegiada als àmbits més significatius en el seu context, **sense cap obligació d'abordar-los tots**. En qualsevol cas, és essencial que la relectura no es concentri exclusivament en la vida interna de la comunitat cristiana, sinó que mantingui oberta la perspectiva missionera: **De quina manera l'experiència de la implementació del Sínode ha contribuït, i pot contribuir, a fer l'Església més capaç d'anunciar l'Evangelí en les situacions concretes de la vida humana i social?**

Per facilitar aquest procés, en els propers mesos, s'enviarà un projecte per a l'elaboració de l'informe narratiu. Ja des d'ara es recorda que el text podrà anar acompanyat de contribucions breus (indicativament d'una pàgina cadascuna) dedicades a experiències específiques

que es considerin significatives a compartir, incloent-hi aquelles que no han donat els resultats esperats: també aquestes poden oferir elements preciosos d'aprenentatge.

La coordinació de la redacció de l'informe serà ordinàriament confiada a l'equip sinodal, que treballarà en col·laboració amb les persones i els organismes implicats en els diversos àmbits de la vida eclesial, **sota la responsabilitat final del bisbe, a qui pertoca l'aprovació final**. Si el bisbe considera necessari fer algun canvi o modificació, retornarà el text a l'equip, explicant les seves observacions. Aquest treball haurà de ser completat abans de l'Assemblea i l'informe ha d'estar posat a disposició dels participants amb prou antelació.

B. L'Assemblea: relectura de conjunt del camí i carta a les altres Esglésies

L'Assemblea representa el moment en què la relectura analítica és acollida, compartida i interpretada a la llum de l'experiència de l'Església diocesana o eparquial en el seu conjunt. **L'informe narratiu representa un punt de partida de l'Assemblea**: és a través de l'escolta mútua, en l'acarament i en la pregària comuna que es pot madurar una mirada més integrada del camí recorregut. La conversa en l'Esperit, adequadament adaptada, continua sent la referència metodològica suggerida, conscients que el discerniment eclesial no és el resultat d'una mediació entre posicions, sinó el fruit de l'escolta comuna de l'Esperit.

L'objectiu de l'Assemblea no és elaborar un altre document de síntesi, sinó **elaborar una breu carta**, adreçada a les altres Esglésies locals de tot el món per compartir, de manera essencial i comunicativa, els fruits principals que han emergit en l'itinerari d'implementació del Sínode: el que s'ha entès, el que s'entreveu com a prometedor, el que roman obert.

Aquesta carta –d'extensió moderada– té un valor que va més enllà de la simple restitució. És un acte de comunicació eclesial que permet participar en l'intercanvi dels dons entre les Esglésies, oferint la pròpia experiència i obrint-se a la dels altres. També per a la redacció de la carta s'enviaran unes pistes.

Al final de l'Assemblea, tant l'informe narratiu com la carta seran transmesos a l'equip sinodal nacional (o regional), com a contribució per a l'etapa de discerniment següent, i es compartiran amb la Secretaria general del Sínode **abans del 30 de juny de 2027**.

EN SÍNTESI

Durant l'etapa de les Esglésies locals s'elaboren dues contribucions diferents i complementàries: **en vista de l'Assemblea**, un informe narratiu, que reculli de manera articulada la relectura espiritual, teològica i pastoral de l'experiència en els diferents àmbits considerats; **durant l'Assemblea**, una carta a les altres Esglésies, que restitueixi de manera sintètica el sentit de conjunt del camí i els principals fruits recollits.

En aquest doble exercici –adreçat primer a l'interior de la comunitat eclesial diocesana o eparquial i després a l'exterior–, sota la responsabilitat final del bisbe, està en joc la qualitat d'aquesta etapa. No es tracta només d'una qüestió de comprendre millor el que ha passat, sinó de reconèixer junts el que l'Esperit està fent néixer i compartir-lo com a do per al camí de l'Església tota.

ITINERARI D'IMPLEMENTACIÓ DEL SÍNODE

Etapa de les Esglésies locals d'una Conferència episcopal

(nacional i regional)

– segon semestre de 2027 –

FER MEMÒRIA

INTERPRETAR

ORIENTAR

CELEBRAR

INTERPRETAR

*«No tingueu por. Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu [...].
Escriu, doncs, tot el que vegis,
la situació present i la que vindrà després.
El misteri de les set estrelles que has vist a la meva mà dreta
i els set lampadaris d'or és aquest:
les set estrelles són els àngels de les set esglésies
i els set lampadaris són les set esglésies» (Ap 1,17-20)*

Dins del procés, l'etapa de les Esglésies locals d'una Conferència episcopal constitueix un temps d'interpretació sapiencial i teològica. Després del treball de relectura i narració dut a terme per les diòcesis o eparquies, estem cridats a fer un pas més: **acollir els fruits compartits per les diòcesis i les eparquies, posant-los en relació els uns amb els altres, deixar-ne aflorar el significat eclesial més ampli.** És el moment en què les experiències locals, sense perdre la seva concreció, siguin assumides en una mirada més àmplia, capaç d'acollir dinàmiques, convergències i tensions comunes, així com les perspectives que preocupen el conjunt d'una Església en un territori determinat.

En línia general, **aquesta etapa té com a protagonistes les Esglésies pertanyents a una mateixa Conferència episcopal**, que en aquest pas del procés constitueix la referència ordinària per al discerniment i el treball d'elaboració. Tot i això, on les condicions ho suggereixin, aquesta podrà ser viscuda també en regions eclesials a nivell més restringit (com les Províncies eclesiàstiques) o més àmplies, reunint països que comparteixen contextos culturals, socials o pastorals particularment homogenis (com passa per exemple en algunes regions de l'Àfrica o d'Europa). En aquesta perspectiva, també les Esglésies reunides en la CEAMA (Conferència eclesial de l'Amazònia) estan convidades a desenvolupar un propi itinerari específic, que després confluirà en l'elaboració de conjunt de les Esglésies d'Amèrica llatina. Les diòcesis o eparquies que no pertanyen a una Conferència episcopal estan convidades a identificar-se amb quina agrupació d'Esglésies seria particularment fecund dur a terme aquesta etapa, en raó de la proximitat cultural, social o pastoral.

Sota la responsabilitat constant del president de la Conferència episcopal, els equips sinodals estan cridats a coordinar aquesta fase, treballant en col·laboració amb organismes, comissions i persones competents a nivell nacional o regional, implicant també de manera adequada experts i representants dels equips sinodals diocesans o eparquials.

També aquesta etapa s'articula en dos moments diferents i complementaris. El primer està dedicat a una relectura objectiva d'alguns aspectes específics, també a través de l'elaboració de fitxes temàtiques, que portarà a la **redacció d'un informe teològic-pastoral**; el segon té el seu centre en l'Assemblea, cridada a formular una interpretació compartida del camí recorregut i comunicar-ne els fruits a les altres Esglésies amb **una carta**.

A. L'informe teològic-pastoral

El primer pas d'aquesta etapa preveu **la compilació de fitxes temàtiques** que permetin organitzar i centrar tot el que s'ha viscut i començat en els diversos àmbits de la vida eclesial. El treball consisteix en recollir i reelaborar tot el que emergeix de les contribucions de diòcesis i eparquies (informes narratius i cartes) seguint totes les fitxes temàtiques següents:

1. Promoció d'una espiritualitat sinodal (cf. DF, nn. 43-46) i d'una litúrgia en clau sinodal (cf. DF, n. 27)
2. Valoració de ministeris i carismes; accés dels fidels laics a rols de guia que no requereixen el sagrament de l'Orde i a altres responsabilitats eclesials (cf. DF, nn. 60, 75-77)
3. Pràctica del discerniment eclesial (cf. DF, nn. 81-86), processos de presa de decisions en estil sinodal (cf. DF, nn. 93-94) i funcionament dels organismes de participació en estil sinodal (cf. DF, nn. 103-106)
4. Desenvolupament de pràctiques de transparència, rendició de comptes i avaluació (cf. DF, nn. 95-102)
5. Renovació missionera de parròquies i comunitats locals (cf. nn. DF 117-119)
6. Lligams entre diòcesis veïnes, en les regions i entre països (cf. DF, n. 124)
7. Estil sinodal en les relacions ecumèniques (cf. DF, nn. 137-138)
8. Estil sinodal en les relacions interreligioses (cf. DF, n. 123)
9. Estil sinodal en la presència organitzada en la societat (educació, cultura, promoció humana, acollida, sanitat, etc.; cf. DF, n. 118) i en la promoció de la pau, de la justícia i de la cura de la casa comuna (cf. DF, nn. 47-48, 121)
10. Activitats de formació a la sinodalitat (cf. DF, nn. 143-151) i caràcter sinodal dels camins de la iniciació cristiana (cf. DF, n. 142)

Altres fitxes conviden a rellegir qüestions específiques més evidents en la dinàmica de les agrupacions d'Esglésies:

11. Formació a la sinodalitat en els seminaris (cf. DF, n. 142)
12. Estil sinodal i formació a la sinodalitat en les facultats i institucions teològiques (cf. DF, n. 67)
13. Estil sinodal de les Conferències episcopals i les seves estructures (cf. DF, n. 125)
14. Participació de la vida consagrada i de les agregacions laicals al dinamisme sinodal de l'Església local (cf. DF, nn. 65.118)

A través de l'elaboració d'aquestes fitxes (per a les quals en el moment adient es proporcionarà una graella) es tracta de destacar no només allò que s'ha realitzat, sinó sobretot **les dinàmiques que travessen els diversos àmbits, els criteris que estan emergint, les qüestions que demanen un aprofundiment ulterior**. Respecte a l'etapa precedent, el treball requerit comporta una interpretació teològica i pastoral més explícita de l'experiència. Una vegada redactades les fitxes temàtiques, amb la coordinació de l'equip sinodal, es procedirà a redactar una introducció d'algunes pàgines que ofereixi una interpretació teològic-pastoral del conjunt.

El conjunt d'introducció i fitxes temàtiques constitueix la relació teològico-pastoral, dona compte de les dinàmiques principals que han emergit, de les qüestions que travessen els diferents àmbits, de les perspectives que s'obren per al camí futur. L'informe és un recurs preciós, que dona veu a la consciència eclesial madurada a nivell local: restitueix tot el que s'ha rebut de les Esglésies locals, estimulant-les a col·locar el propi camí dins d'un horitzó més ampli i compartit, i constitueix el punt de partida dels treballs de l'Assemblea d'avaluació nacional (o regional).

A més, en aquesta fase, els equips sinodals avaluaran les modalitats més oportunes per a la publicació i la difusió de les cartes a les altres Esglésies redactades per diòcesis i eparquies, com a signe concret del camí realitzat i de la pluralitat de les veus que l'han animat.

B. L'Assemblea: relectura general del camí i la carta a les altres Esglésies

L'Assemblea d'avaluació nacional (o regional) està cridada a acollir els diversos materials rebuts (informe teològico-pastoral; informes narratius i cartes a les Esglésies preparades per diòcesis o eparquies) i rellegir-los de manera orgànica. L'objectiu no és oferir una síntesi, sinó deixar emergir una interpretació compartida del camí, capaç d'indicar el que apareix més significatiu per al present i per al futur.

Concretament, l'Assemblea serà cridada a escriure una carta adreçada a les Esglésies locals i a les agrupacions d'Esglésies d'arreu del món en què trobaran expressió, de forma essencial i comunicativa, els fruits principals del camí: el que s'ha après, el que es reconeix com a prometedor, les intuïcions que es poden oferir com a contribució al camí comú. Com en l'etapa local, la cura en la comunicació forma part integrant del procés: és a través d'aquest intercanvi que les Esglésies creixen juntes.

La relació teològico-pastoral i la carta seran posades a disposició de l'equip sinodal continental com a contribució per a l'etapa següent del procés i compartides amb la Secretaria general del Sínode **abans del 31 de desembre de 2027**.

EN SÍNTESI

La tasca de l'etapa de les Esglésies locals d'una Conferència episcopal (nacional o regional) és oferir una interpretació teològico-pastoral del camí realitzat, capaç de posar en relació les experiències, d'il·luminar-les mútuament i a la llum de la Paraula de Déu i de l'ensenyament de l'Església, en vista d'una comunicació més àmplia a tot el Poble de Déu al servei de la seva missió.

El seu treball es concreta en la redacció **en vista de l'Assemblea**, d'un informe teològico-pastoral, incloent-hi una sèrie de fitxes que afronten els temes indicats i una introducció que n'ofereix una interpretació de conjunt; **durant l'Assemblea**, d'una carta destinada a les altres Esglésies del món, que comparteixi els fruits principals del camí.

A aquests materials s'hi afegeixen el recull ordenat dels informes narratius i de les cartes produïdes per les diòcesis o eparquies.

ITINERARI D'IMPLEMENTACIÓ DEL SÍNODE

Etapa de les Esglésies locals de cada continent

(o regió continental)

— primer quadrimestre de 2028 —

FER MEMÒRIA

INTERPRETAR

ORIENTAR

CELEBRAR

ORIENTAR

Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells» (Ap 21,2-3).

Dins de l'itinerari d'implementació del Sínode, l'etapa continental es configura com **un pas d'orientació, capaç d'obrir perspectives noves**. Després de la relectura del camí realitzat per diòcesis i eparquies, i la interpretació madurada al nivell de les Conferències episcopals (nacionals o regionals), s'obre un espai en què les Esglésies dels diferents continents poden reconèixer juntes els passos que l'Esperit Sant les està convidant a fer en els diversos àmbits assenyalats. Aquest pas demana una escolta més profunda de com l'Esperit està actuant en l'experiència i convida a discernir les dinàmiques en curs a la llum de la Paraula de Déu i de la tradició de l'Església, deixant emergir criteris i orientacions per al camí cap a una Església sinodal missionera capaç d'habitar el món contemporani.

Els continents (o regions continentals) no representen només una subdivisió geogràfica, sinó que expressen àmbits culturals, socials i religiosos travessats per dinàmiques comunes: processos migratoris, transformacions culturals, tensions polítiques, canvis en les formes de viure la fe. El continent no és una simple síntesi intermèdia, sinó un àmbit en què les Esglésies poden reconèixer juntes els reptes que ultrapassen els límits nacionals i demanen respostes compartides.

El treball d'aquesta etapa consistirà en la recollida i en l'anàlisi dels materials produïts per l'etapa de les Esglésies locals d'una Conferència episcopal (nacional o regional), acompanyada per la compilació de fitxes temàtiques específiques (en particular sobre el funcionament sinodal de les agrupacions continentals d'Esglésies). Seguirà un moment més pròpiament de discerniment encaminat a l'elaboració d'un «**informe de prospectiva**»: una relectura en conjunt del camí, capaç d'identificar prioritats emergents i orientacions compartides. D'importància fonamental serà la comunicació amb les Esglésies dels altres continents, amb les quals compartir els fruits principals. Els resultats seran transmesos a la **Secretaria general del Sínode abans del 30 d'abril de 2028**.

Els aspectes específics d'aquesta etapa i **les modalitats concretes de dur a terme el treball seran aprofundits ulteriorment en diàleg amb els representants dels diversos continents**, en vista a la formulació d'indicacions més detallades i de materials de suport *ad hoc*.

En aquest mateix horitzó també se situarà un diàleg a l'interior de la Cúria romana sobre la implementació del Sínode. Els seus resultats, posats en relació amb els fruits de les Assemblees continentals, afavoriran una integració més profunda entre el discerniment de les Esglésies i el servei dels organismes de la Santa Seu.

ITINERARI D'IMPLEMENTACIÓ DEL SÍNODE

Assemblea eclesial de l'Església tota

— octubre de 2028 —

FER MEMÒRIA

INTERPRETAR

ORIENTAR

CELEBRAR

CELEBRAR

Aleshores va venir un dels set àngels que tenien les set copes plenes de les set darreres plagues, i em va parlar així: «Vine, que et faré veure la núvia, l'esposa de l'Anyell». I em va transportar en esperit dalt d'una muntanya gran i alta, i em va ensenyar la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, venint de Déu i envoltava de la seva glòria. [...] La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror, i l'Anyell és el gresol que la il·lumina. Les nacions caminaran a la seva llum, i els reis de la terra li portaran les seves riqueses. (Ap 21,9-10.23-24)

L'itinerari de les Assemblees troba el seu moment culminant en l'Assemblea eclesial d'octubre de 2028, a través de la qual l'Església tota està cridada a **reconèixer, celebrar i relançar** els fruits madurats en el camí d'implementació del Sínode. Més que un punt d'arribada, l'Assemblea eclesial es configura com el moment en què el camí realitzat es retorna a la unitat, obert a desenvolupaments ulteriors i lliurat al discerniment de l'Església tota, sota la responsabilitat del Sant Pare.

Les modalitats de desenvolupament de l'Assemblea eclesial seran definides amb precisió més endavant. Un *Instrumentum laboris* apropiat proposarà els continguts i el mètode de treball a la llum del camí recorregut.

Un tret qualificador d'aquesta etapa és la dimensió celebrativa. Les litúrgies, en particular, seran cridades per fer tangible què significa ser una Església sinodal missionera: un poble convocat pel Senyor, en l'escolta de la Paraula, capaç de viure la comunió i d'obrir-se a la missió. **La dimensió celebrativa no només abastarà l'esdeveniment que es desenvoluparà al Vaticà:** cada Església local serà convidada a acompanyar-lo amb moments anàlegs de celebració i de compartició i a sostenir-los amb la pregària, experimentant així una forma de comunió universal.

A més, durant l'Assemblea eclesial de 2028 es preveuran moments de confrontació per **aprofundir els nuclis temàtics emergits al llarg del procés** i grups de discerniment formats per persones que han participat en el camí i de figures amb competències específiques, cridades a rellegir els materials des de diverses perspectives (posició eclesial, de gènere, generacional, cultural, social). Cada grup serà cridat a oferir la seva contribució sobre la base de la pregunta que anima tot el procés, adequadament reelaborada:

Quin rostre concret d'Església sinodal missionera i quins camins nous de sinodalitat estan emergint com a fruit de l'itinerari realitzat després de la conclusió del Sínode 2021-2024?

Aquestes contribucions recollides així seran **ofertes al Sant Pare com a fruit de l'itinerari de discerniment**.

En aquesta etapa, per tant, s'entrellacen **acció eucarística i discerniment**: el que s'ha viscut és reconegut com a do, compartit en la joia i confiat a la responsabilitat de tota l'Església, perquè pugui continuar generant vida, sota la guia del Sant Pare.